

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 22

- 22,1 כה אמר יהוה, רד בית-מלך יהודה; ודברת שם, את-הדבר הזה.
- 22,2 ואמרת, שמע דבר-יהוה, מלך יהודה, הישב על-כסא דוד: אמה ועבדיך ועמך, הבאים בשערים האלה.
- 22,3 כה אמר יהוה, עשו משפט וצדקה, והצילו גזול, מיד עשוק; וגר יתום, ואלמנה אל-תנו, אל-תחמסו, ודם נקי, אל-תשפכו במקום הזה.
- 22,4 כי אם-עשו תעשו, את-הדבר הזה--ובאו בשערי הבית הזה מלכים ישיבים לדוד על-כסאו, רכבים ברכב ובסוסים, הוא ועבדו, ועמו.
- 22,5 ואם לא תשמעו, את-הדברים האלה--בי נשבעתי וגם-יהוה, כי-לחרבה יהיה הבית הזה. {פ}
- 22,6 כי-כה אמר יהוה, על-בית מלך יהודה, גלעד אמה לי, ראש הלבנון; אם-לא אשיתך מדבר, ערים לא נושבה (נושבו).
- 22,7 וקדשתי עליך משחתיים, איש וכליו; וכרתו מבחר אבניך, והפילו על-האש.
- 22,8 ועברו גוים רבים, על העיר הזאת; ואמרו, איש אל-רעהו, על-מה עשה יהוה בכה, לעיר הגדולה הזאת.
- 22,9 ואמרו--על אשר עזבו, את-ברית יהוה אלהיהם; וישתחו לאלהים אחרים, ויעבדום. {ס}
- 22,10 אל-תבכו למת, ואל-תגדו לו; בכו בכו, להלך--כי לא ישוב עוד, וראה את-ארץ מולדתו.
- 22,11 כי כה אמר יהוה אל-שלם בן-יאשיהו מלך יהודה, המלך פחת יאשיהו אביו, אשר יצא, מן-המקום הזה: לא-ישוב שם עוד.
- 22,12 כי במקום אשר-הגלו אתו-שם ימות; ואת-הארץ הזאת, לא-יראה עוד. {ס}
- 22,13 הוי בנה ביתו בלא-צדק, ועליונותו בלא משפט; ברעהו יעבד תנם, ופעלו לא יתן-לו.
- 22,14 האמר, אבנה-לי בית מדות, ועליות, מהחיים; וקרע לו, חלוניו, וספון בארז, ומשוח בששר.
- 22,15 התמלך, כי אמה מתקרה בארז; אבין הלוא אכל ושתה, ועשה משפט וצדקה--אז, טוב לו.
- 22,16 דן-דין עני ואביון, אז טוב; הלוא-היא הדעת אתי, וגם-יהוה.
- 22,17 כי אין עיניך ולבך, כי אם-על-בצעך; ועל דם-הנקי לשפוך, ועל-העשק ועל-המרוצה לעשות. {ס}
- 22,18 לכן כה-אמר יהוה, אל-יהניקים בן-יאשיהו מלך יהודה, לא-יספדו לו, הוי אחי והוי אחות; לא-יספדו לו, הוי אדון והוי הדה.
- 22,19 קבורת חמור, יקבר; סחוב והשלך, מהלצה לשערי ירושלם. {ס}
- 22,20 עלי הלבנון וצעקי, ובבשן תני קולך; וצעקי, מעברים, כי נשברו, כל-מאהבין.
- 22,21 דברתי אליך בשלותיך, אמרת לא אשמע; זה דרכך מגעוּבִיךָ, כי לא-שמעת בקולי.
- 22,22 כל-רעין תרעה-רוח, ומאהבין בשבי-ילכו: כי אז תבשי ונכלמת, מכל כעתך.
- 22,23 ישבתי (ישבת) בלבנון, מקוננתי (מקוננת) בארזים: מה-נחנת בבא-לך חבלים, חיל פילדה.
- 22,24 חיי-אני, וגם-יהוה, כי אם-יהיה כניהו בן-יהניקים מלך יהודה, חותם על-יד ימיני: כי משם, אתקונן.
- 22,25 ונתתי, ביד מבקשי נפשך, וביד אשר-אתה וגור, מפניהם--וביד גבוכך אצר מלך-בבל, וביד הכשדים.
- 22,26 והטלתי אתך, ואת-אמך אשר ילדתך, על הארץ אחרת, אשר לא-ילדתם שם; ושם, תמותו.
- 22,27 ועל-הארץ, אשר-הם מושאים את-נפשם--לשוב שם: שמה, לא ישובו. {פ}
- 22,28 העצב נגזה בפוך, האיש הזה כניהו, אם-כלי, אין חפץ בו; מדוע הוטלו, הוא וזרעו, והשלכו, על-הארץ אשר לא-ידעו.
- 22,29 ארץ ארץ, ארץ--שמעי, דבר-יהוה.
- 22,30 כה אמר יהוה, כתבו את-האיש הזה ערירי--גבר, לא-יצלח בימיו: כי לא יצלח מזרעו, איש ישב על-כסא דוד, ומשל עוד, ביהודה. {פ}